

וועד העולמי לתיקון חטא המרגלים

גליון # 37

ארגון מוקדש לתיקון חטא המרגלים ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמו שאמרו חז"ל מצות ישוב ארץ ישראל שקולה כנגד כל מצות שבתורה וכמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה.

חודש תשרי תשס"ג לפ"ק

כִּי כָפִי הִסְלַח נָא שְׁפוּעֵלַיִן בְּיוֹם הַכְּפוּרִים כִּן זֹכִיִן לַחֲנֻכַּת הַבַּיִת -
הַמְקֻדָּשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת קִדְשֵׁי חֲנֻכָּה, כִּי מִשֶּׁה בִקְשׁ סְלַח נָא עַל חֲטָא
הַמְרַגְלִים שְׁעַל - יְדֵי זֶה נְחָרַב הַבַּיִת - הַמְקֻדָּשׁ וְכוּ'. וְכִשֶּׁה' יִתְבַּרַךְ
נִתְרַצָּה לוֹ וְאָמַר לוֹ סְלַחְתִּי וְכוּ', מִזֶּה נַעֲשֶׂה חֲנֻכַּת הַבַּיִת - הַמְקֻדָּשׁ
שֶׁהוּא הַפֶּךְ חֲטָא הַמְרַגְלִים שֶׁגָּרְמוּ חֲרָבַן הַבַּיִת - הַמְקֻדָּשׁ. נִמְצָא,
שְׁעַל - יְדֵי סְלַח נָא שְׁפוּעֵלַיִן בְּיוֹם הַכְּפוּרִים נַעֲשֶׂה חֲנֻכָּה בְּחִינַת הַבַּיִת
- הַמְקֻדָּשׁ שְׁכוּלֵל כָּל הַתְּקוּנִים הַנֶּאֱמָרִים שֶׁם בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְבָּעֵינִן בֵּן
וְתַלְמִיד וְכוּ'.

ספר ליקוטי הלכות - הלכות נדרים הלכה ג

(ח) וְזֶה בְּחִינַת ר' אֵשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכְּפוּרִים. כִּי מִבְּאֵר בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְבָּעֵינִן שְׁכַל זֶה הוּא בְּחִינַת יוֹם
הַכְּפוּרִים וְכוּ'ל, כִּי כָפִי הִסְלַח נָא שְׁפוּעֵלַיִן בְּיוֹם הַכְּפוּרִים כִּן זֹכִיִן לַחֲנֻכַּת הַבַּיִת - הַמְקֻדָּשׁ שֶׁהוּא
בְּחִינַת קִדְשֵׁי חֲנֻכָּה, כִּי מִשֶּׁה בִקְשׁ סְלַח נָא עַל חֲטָא הַמְרַגְלִים שְׁעַל - יְדֵי זֶה נְחָרַב הַבַּיִת -
הַמְקֻדָּשׁ וְכוּ'. וְכִשֶּׁה' יִתְבַּרַךְ נִתְרַצָּה לוֹ וְאָמַר לוֹ סְלַחְתִּי וְכוּ', מִזֶּה נַעֲשֶׂה חֲנֻכַּת הַבַּיִת - הַמְקֻדָּשׁ
שֶׁהוּא הַפֶּךְ חֲטָא הַמְרַגְלִים שֶׁגָּרְמוּ חֲרָבַן הַבַּיִת - הַמְקֻדָּשׁ. נִמְצָא, שְׁעַל - יְדֵי סְלַח נָא שְׁפוּעֵלַיִן בְּיוֹם
הַכְּפוּרִים נַעֲשֶׂה חֲנֻכָּה בְּחִינַת הַבַּיִת - הַמְקֻדָּשׁ שְׁכוּלֵל כָּל הַתְּקוּנִים הַנֶּאֱמָרִים שֶׁם בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְבָּעֵינִן
בְּעֵינֵי בֵן וְתַלְמִיד וְכוּ', כִּמְבָאֵר שֶׁם הַיֵּטֵב:

(ט) וְעַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ שֶׁכָּבַר נְחָרַב בֵּית מְקֻדָּשֵׁנוּ וְאִין מִי שֶׁיִּכְפַּר בְּעַדְנוּ לְטַהֲרֵנוּ מִמַּשְׁאוּי הַגְּדוֹל
שֶׁל עוֹנוֹתֵינוּ. עֵקֶר סְמִיכְתָנוּ עַל יְמֵי הַתְּשׁוּבָה שֶׁהֵם מִרְאֵשׁ חֲדָשׁ אֱלֹהִים עַד יוֹם הַכְּפוּרִים שֶׁנִּזְכָּה
לְשׁוּבָה בָּהֶם בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַד שֶׁנִּזְכָּה לְפַעַל בִּקְשָׁתָנוּ בְּיוֹם הַכְּפוּרִים, דְּהֵינּוּ בִקְשַׁת סְלַח נָא וְכוּ'
שֶׁה' יִתְבַּרַךְ יִמְחַל עוֹנוֹתֵינוּ וְעוֹן חֲטָא הַמְרַגְלִים שֶׁגָּרְמוּ חֲרָבַן בֵּית - הַמְקֻדָּשׁ שֶׁבָּזָה תְּלוּיִים כָּל
הַחֲטָאִים כִּנְ"ל. וְכִשֶּׁנִּפְעַל בִּקְשָׁתָנוּ וְה' יִתְבַּרַךְ יַעֲנֵה וְיִאֲמַר "סְלַחְתִּי", עַל - יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְבְּחִינַת
חֲנֻכַּת הַבַּיִת - הַמְקֻדָּשׁ שֶׁבָּזָה תְּלוּיִים כָּל הַתְּקוּנִים הַנִּלְבָּעֵינִן כִּנְ"ל, כִּי מִרְאֵשׁ חֲדָשׁ אֱלֹהִים עַד יוֹם
הַכְּפוּרִים הֵם אֲרַבְעִים יוֹם כְּנֶגֶד אֲרַבְעִים יוֹם שֶׁפָּגְמוּ בָּהֶם הַמְרַגְלִים שֶׁגָּרְמוּ חֲרָבַן בֵּית - הַמְקֻדָּשׁ
שֶׁבָּזָה תְּלוּיִים כָּל הַחֲטָאִים כִּנְ"ל, שְׁאֵנוּ צְרִיכִין לְתַקֵּן פָּגַם אֱלֹהֵי אֲרַבְעִים יוֹם בְּאֲרַבְעִים יְמֵים
הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה שֶׁהֵם מִרְאֵשׁ חֲדָשׁ אֱלֹהִים עַד יוֹם הַכְּפוּרִים עַד שֶׁנִּזְכָּה לְפַעַל בִּקְשָׁתָנוּ
בְּיוֹם הַכְּפוּרִים, דְּהֵינּוּ בִקְשַׁת סְלַח נָא עַל פָּגַם הַמְרַגְלִים שֶׁבָּזָה תְּלוּיִים כָּל הַחֲטָאִים כִּנְ"ל. וּבְכָל יְמֵי

אלול אנו מכינין עצמנו לתשובה, כי אז באלול עושין דרך לתשובה בבחינת הנותן בים דרך שהיא פונות אלול, דהינו שעושין דרך כבושה לתשובה בבחינת אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך. שאפלו המנחים בדיוטא התחתונה מאד מאד ישובו לה' יתברך אפלו מעמקי שאול תחתיות יהיה להם דרך כבושה לתשובה, כמוכן בהתורה "קרא את יהושע" בסימן ו. ובהתורה כי תצא למלחמה בלקוטי תנינא (בסימן פב), עין שם. ועקר דרך התשובה נגמר בעשרת ימי תשובה שהם מראש השנה עד יום הכפורים שנקראים עשרת ימי תשובה. ועקר הוא ראש השנה כמוכן משיחותיו הקדושות של רבנו זכרוננו לברכה גדל עצם מעלת ראש השנה שאז צריכין לנסע לצדיקים אמתיים, כי צריכין להיות אז אצל הצדיק האמת שהוא יודע היטב לגלות דרך התשובה לכל החוטאים והפושעים בבחינת אתה נותן יד לפושעים וכו'.

(י) כי עקר התשובה נמשך על - ידי הצדיק שהוא רחמן באמת כמו משה רבנו עליו השלום, שהוא היה המנהיג והוא יהיה המנהיג וכו' שיש לו רחמנות על ישראל להוציאם מעונות, שזהו עקר הרחמנות וכו' שהוא עוסק ביישוב העולם למלאות העולם בבחינת ומלאו את הארץ שיהיה העולם מישב מבני - אדם, דהינו מבני דעה שיודעין מה' יתברך שהוא ההפך מעונות וכו', כמבאר שם. וזה הצדיק זוכה למקיפים הנ"ל שהם בחינת תקופות הימים תקופת השנים וכו' שעל - ידי זה זוכה לבחינת כל וכו' שעל - ידי זה זוכה להאיר בדרי מעלה ודרי מטה להגביה שפלים להראות להמנחים בשפלות מאד מאד של א' יתיאשו עצמן בשום אופן כי מלא כל הארץ כבודו וה' אתם וכו'. ולהפך להגבוהים במעלה יהיה מראה להם בחינת מה חמית מה פשפשת וכו', בחינת איה מקום כבודו וכו', וצריך לכלל העולמות עליון בתחתון ותחתון בעליון וכו' וכו', עין שם כל זה היטב. וזה בחינת מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע, שהם בחינת בן ותלמיד. והיה רבי אליעזר ישן ורבי יהושע נעור. כי השגת רבי אליעזר הוא בחינת שנה, בחינת השגה העליונה שהיא בסתימו דעינין, בחינת עין לא ראתה אל קים זולתך יעשה וכו' ראשי תבות אליעזר. ורבי יהושע נעור כי השגת רבי יהושע הוא בבחינת השגת התלמיד בחינת דרי מטה שהוא בחינת נעור - התעוררות השנה שצריכין לעוררם ולהקיץם של א' יתיאשו בבחינת הקיצו ור'ננו ש'כני ע'פר ראשי תבות יהושע. וזהו, והיה רבי יהושע נעור וכו', עין שם כל זה היטב:

(יא) וזה בחינת ראש השנה שאז עקר התשובה כי הוא יום ראשון לעשרת ימי תשובה. ועקר התשובה על - ידי הצדיק האמת בחינת משה שהוא בבחינת כל שיודע ללמד דעת את העם. והעקר להאיר בדרי מטה להראות להם שה' עמהם עדין כי מלא כל הארץ כבודו וכו'. ולהפך להגבוהים במעלה יהיה מראה להם בחינת מה חמית וכו'. שעל - ידי זה מחזיר ומשיב כלם לה' יתברך בתשובה שלמה וזוכין לבחינת סלח נא בשלמות ביום הכפורים וכו'. וזה הדרך מגלה הצדיק בראש השנה, כי איתא בכונות ראש השנה שבראש השנה הוא בחינת שנה דאפיל דורמיטא על זעיר אנפין וכו'. ואחר כך על - ידי השופר באין המ' חין ואז הוא התעוררות השנה וכו', עין שם. שנה והתעוררות השנה זה בחינת שני ההשגות הנ"ל של בן ותלמיד שהם בחינת והיה רבי אליעזר ישן ורבי יהושע נעור:

(יב) כי עקר חטא המרגלים היה שפגמו בארץ - ישראל והוציאו דבה על הארץ. ואיתא בכתבי האר"י ז"ל שנשמת המרגלים ודור המדבר היו גבוהים מבחינת ארץ - ישראל, כי היו מבחינת לאה וכו'. ובשביל זה לא היו יכולים לב' א' לארץ - ישראל, עין שם. ולכאורה הדבר תמוה כי מאחר שהיו גבוהים מארץ - ישראל ובשביל זה לא היו יכולים לכנס לשם. אם כן מה קול הרעש

הזה שה' יתברך חרה עליהם כל כך על שפגמו בארץ - ישראל וגזר עליהם של א' יכנסו לשם וכו'! מאחר שנשמעתם גבה מארץ - ישראל ואינם יכולים לכנס לשם. אך על - פי התורה הנ"ל יכולים להבין איזה רמז בענין הנורא והנשגב הזה שהוא דרכי ה' נפלאות תמים דעים. כי עקר חטא המרגלים הוא מה שפגמו בבחינת 'כל' הנ"ל, שהוא בחינת הצדיק שיכול לקשר יחד כל העולמות וכל המדרגות עליונים ותחתונים וכו' כנ"ל. שעל - ידי זה עקר התקון של כל העולמות שבשביל זה נברא העולם והם פגמו בזה. כי עקר הבריאה הייתה רק בשביל האדם, דהינו בשביל הצדיק שנקרא אדם ועקר מעלת האדם הוא שיש לו כח לקשר ולחבר כל העולמות יחד, דהינו לחבר עלמא תתאה ועלמא עלאה שבהם כלולים תקון כל העולמות, כי האדם כלול משניהם, מעליונים ותחתונים, כמו שפרש רש"י על פסוק, ויפח באפיו נשמת חיים. לפי שביום ראשון ברא שמים וארץ וכו', בשני רקיע לעליונים, בשלישי יקוו המים וכו' לתחתונים וכו'. הצרך בששי לברא אדם שכלול מעליונים ותחתונים, עין שם. כי זה עקר השלמות וזה עקר השעשועים של ה' יתברך כשמתחבר ומתקשר העולם התחתון עולם העשייה המגשם, בעולמות העליונים הרוחניים והזפים מאד, כמבאר בהתורה הנ"ל בבחינת ואבית תהלה מגושי עפר וכו'. כי זהו רצונו יתברך ובשביל זה ברא כל הבריאה מראש ועד סוף הכל בשביל האדם הבעל בחירה שהוא בעולם הזה הגשמי. שעקר עבודתו לקשר תחתונים בעליונים שזה עקר תענוגיו ושעשועיו יתברך כנ"ל. כי מיום שברא הקדוש ברוך הוא את העולם נתאווה שתהיה שכינתו בתחתונים, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. וזאת הבחינה לקשר ולכלל יחד עליונים ותחתונים בחינת כל הנ"ל אין נעשה על - ידי שום מלאך ושרף וכדומה כי אם על - ידי האדם התחתון, דהינו על - ידי הצדיק שזוכה להיטיב מעשיו שהוא זוכה לבחינת כל הנ"ל, כי כל דא צדיק שהוא זוכה לקשר ולכלל עליונים ותחתונים שזה עקר התכלית שבשביל זה נברא הכל כנ"ל. וזאת הבחינה בתכלית השלמות והתקון אין זוכין כי אם בארץ - ישראל. כי שם בארץ - ישראל עומד ירושלים ובית - המקדש שכלול מכל התקונים הנ"ל מבחינת בן ותלמיד שהוא בחינת כל הנ"ל, כי שם בבית - המקדש היה בחינת עליונים למטה ותחתונים למעלה, כמבאר בהתורה השיכה לזה המדברת מענין הדריידיל על פסוק ג'אלת ש'בט נ'חלתך ה', בלקוטים שבסוף הספואי המעשיות. כי שם בבית - המקדש הוא שער השמים, כמו שכתוב, וזה שער השמים, הינו ששם השער שעל ידו מתקשרין תחתונים בעליונים ארץ בשמים. כי השער הוא בחינת התקשרות שעל ידו יכולין לכנס מחוץ לפנים ונכללין העומדים בחוץ עם העומדים בפנים יחד. כמו כן יש שער השמים שדרך בו נכנסין ונכללין התחתונים בעליונים. וזה השער הוא בארץ - ישראל שבו הבית - המקדש שנאמר בו, וזה שער השמים כנ"ל:

וועד העולמי לתיקון חטא המרגלים